

Pr. 14. M. 5.

20. *f. N. f. C.*
DISSE^TRATI^O JURIDICA,
DE
CONTRACTIBUS
INNOMINATIS,
QUAM
PRÆSIDE
VIRO

Nobilissimo, Amplissimo atq; Consultissimo
DN. GERHARDO von Stöffen/
U. I. D. ET IN ALMA ARGENTORATEN-
sium Universitate Inst. Imperial. Prof. Publ. Facult.
Jurid. h. t. Decano Spectabili; Patrono
& Præceptore suo æternūm colendo,

SOLENNI

Eruditorum disquisitioni subjicit
JOHANNES JOACHIMUS Richshoffer/
Argentoratensis,

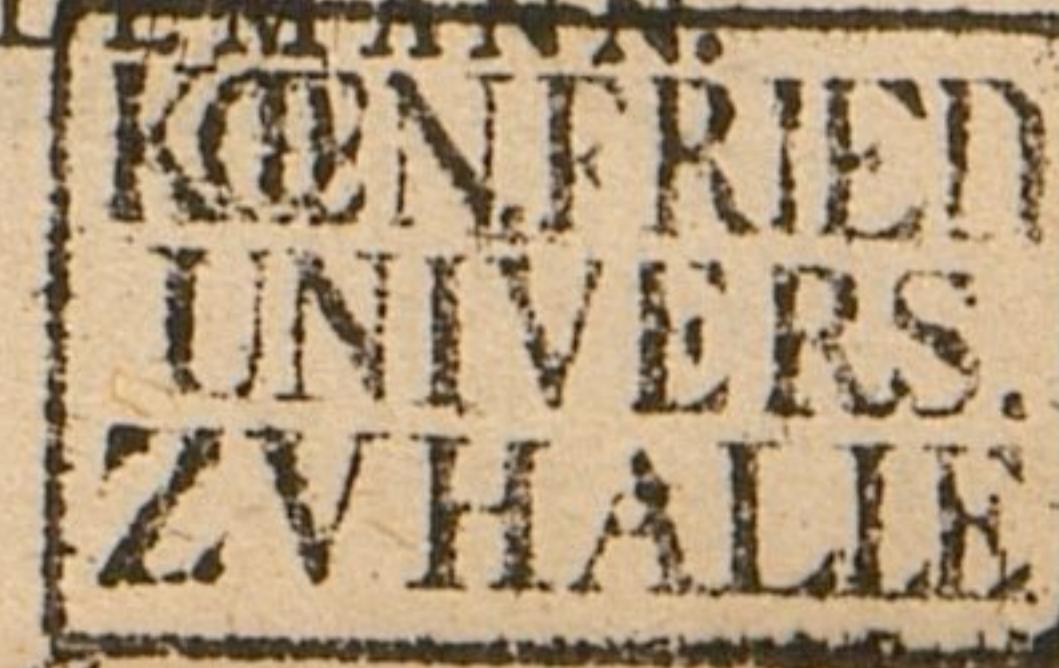
A. & R.

Ad d. 10. Decembris, h. lq. solitis.

ARGENTORATI,
Literis JOHANNIS WILHELMI TIDEMANN.

ANNO M. DC. L. XVIII.

VIRIS

Nobilitate generis, Magnificentia nominis, Consiliorum gravitate, Dignationis excellentia, Amplitudine meritorum, rerum gerendarum scientia, & in Patriam meritis, longe Eminentibus.

Dn. JOHANNI JOACHIMO Franken/
Reip. Consiliario & Advocato Celeberrimo.

Dn. SAMUELI SCHALLESIO, Eloq. Prof.
Publ. & Gymnasiarchæ Excellentissimo.

Dn. CHRISTOPHORO JACOBO Mockhelin/
Armamentarii Præfecto Dignissimo.

Dn. JOHANNI FRIDERICO Krauthen, Gra-
narii Publici Præfecto Laudatissimo.

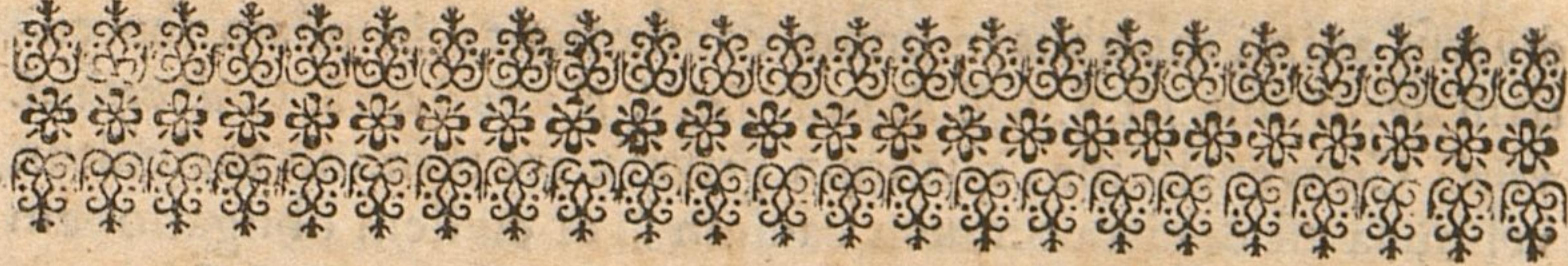
Dn. SIMONI PAULLI, Librario Florentissimo.

DDNN. Mecænatibus, Evergetis, Patronis,
Promotoribus, Avunculo, Cognatis,
et à quâ par est pietate, & obsequio co-
lendis

Disputationem hanc in devotæ
mentis argumentum

Offert atque consecrat

JOHANNES JOACHIMUS Richshoffer.

DISPUTATIO
DE
CONTRACTIBUS INNOMI-
NATIS.

Thes. I.

Ontractuum innominatorum mate-
ria quantis sit involuta difficultatibus , abunde maxi-
mi nominis JCtorum effata testantur ; quorum vel
agmen adducere esset in promptu , nisi unicum acu-
tissimi quondam JCTi huic probando esset sufficiens. De illis, (ser-
mo est de Contractibus Innominatis) inquit , altum in Institutioni-
bus silentium : forte ex incuria Triboniani ; vel , quod malum credere , quod
explicatio horum contractuum esset subtilior & obscurior , quam ut tyroni-
bus proponi debuerit. Vulteius ad pr. Inst. de Oblig. n.43. Sed difficilis
licet & obscura sit hæc materia , frequenti tamen usu se fatis red-
dit commendabilem. Quia verò monitu JCTi , quæ quotidiana
sunt , pleniùs attingenda in l. legavi. 25. ibique Gothofr. de liber.leg. fac.
l. I. pr. ff. de suspect. tutor. operæ pretium duximus , eleganti huic
juxtà ac utilissimæ tractationi operam qualem qualem commo-
dare ; non quasi putemus , pro dignitate crassam Minervam no-
stram quicquam posse afferre ; sed , ut periculum faciamus Exerci-
tationis Academicæ. Nec enim laudem appetimus sed veniam ;
quam si ætas non indulget , brevitatis intuitu , spero , obtinebi-
mus. Consilium namque est , missis Dd. opinionibus & allega-
tionum planis in sola LL. capita inquirere. Faxit Deus , omnis
justitiæ & sapientiæ fons , ut FELICITER !

II. Conventionis verbum generale est , ad omnia pertinens ,
de quibus negotii contrahendi transigendique causâ consentiunt ,
qui inter se agunt. Nam sicuti convenire dicuntur , qui ex di-
versis locis in unum locum colliguntur & veniunt ; ita & qui ex

¶(4.)¶

diversis animi motibus in unum consentiunt, in unam sententiam decurrunt. l. l. §. 3. ff. de pact. fac. l. si voluntate. 8. C. de resind. vend. Conventio illa, quantum privatæ rei terminis includitur, vel nuda est & citra omnem causam; & civilem obligationem non parit, sed tantum exceptionem. l. juris gentium. 7. §. sed cum. 4. & seq. l. si unus. 27. §. 2. §. si cum. 5. & seqq. l. intra. 41. ff. d. t. l. legem. 10. C. eod. & passim. Ita divisionis placitum, nisi traditione vel stipulatione sumat effectum, ad actionem, ut nudum pactum, nulli prodesse poterit. l. divisionis. 45. ff. eod. Ex placito permutationis, nullâ re secutâ, constat nemini actionem competere; nisi stipulatio subjecta ex verborum obligatione quæsierit partibus actionem. l. 3. C. de rer. permitt. An idem Jure Canonico? Negativa verior. arg. cap. cum contingat. n. 28. X. de iurejur. Fac. cap. ex rescripto. 9. X. eod. cap. per tuas. 9. X. de arbitr. cap. ult. de for. compet. in 6.

III. Interdum tamen nuda conventio actionem parit; & quidem (1.) si speciali lege sit firmata. l. legitima. 6. ff. de pact. v. g. Jure Prætorio pactum de constituta pecunia. l. l. & l. eum qui. 5. §. 1. in f. ff. de const. pecun. hypothecæ. l. l. ff. de pign. act. junct. l. si tibi. 17. §. 2. ff. de pact. Jure Civili pactū dotis. l. ad exactionem. 6. C. de dot. promiss. donationis. l. si juris. 35. §. sed si. 5. C. de donat. (2.) Si b. f. judiciis in continentia adjiciantur. l. juris gentium. 7. §. quin imò. 5. ff. de pact. l. in b. f. 13. C. eod. quo casu non modò actio præscriptis verbis, sed & actio ex principali contractu competit. l. 2. C. de pact. inter. emt. & vend. l. si vir. 12. ff. de præsc. verb. l. Labeo. 50. l. fundi. 79. ff. de contr. emt. l. tenetur. 6. §. 1. ff. de act. emt. l. si convenit. 6. ff. de resc. vend. vid. infr. thes. 34. Sed an etiam pacta stricti iuris negotiis adjecta actionem pariunt? Ita videtur. arg. l. petens. 27. C. de pact. l. lecta. 40. vers. Dicebam. ff. de reb. cred.

IV. Reliquæ conventiones in suo nomine non stant, sed vel transeunt in proprium nomen contractus, uti emtio-venditio, locatio-conductio, societas, commodatum, depositum & cæteri similes contractus; vel, etsi nomine specifico destituantur, causam tamen habent, i. e. datum vel factum, adeoque obligationem pariuntur. d. l. 7. §. 1. & 2. ff. de pact. l. l. §. 2. ff. de rer. permitt. l. naturalis. 5. pr. ff. de præsc. verb. l. solent. 15. in f. ff. eod. Et hi sunt, quos ob nominis certi carentiam illimitatamque naturam innominatos appellamus, numero sex, scilicet contractus æstimatorius.

rius. t. t. ff. de æstimator. rerum permutatio. t. t. ff. & C. de rer. permut. & reliquæ quatuor species: Do ut des; Do ut facias; Facio ut des & Facio, ut facias. d. l. 5. fin. pr. ff. de præsc. verb.

V. Contractus æstimatorius est, cùm res æstimatò datur eâ lege, ut is, qui suscepit, vel incorruptam reddat vel æstimationem, de quâ convenit. l. 1. ff. de æstimat. l. si dominus. 8. in pr. ff. de præscript. verb. Olim dubitatum, utrum ex vendito, an ex locato conducto, an mandati esset actio. d. l. 1. Nam venditioni videbatur esse similis, quòd æstimatione intervenire soleat, quæ in venditione requiritur. l. plerumque. 10. §. inde. 5. ff. de jur. dot. l. 2. l. 3. ff. locat. locationi-conductioni, quia merces accedere possit. l. 2. ff. h. t. quæ locationem-conductionem constituit. d. l. 2. l. si merces. 25. pr. ff. locat. pr. Inst. eod. l. rogasti. 19. in f. ff. de præsc. verb. l. si vir. 52. pr. ff. de donat. inter vir. & uxor. Mandato autem, si merces non interveniat. arg. d. l. 2. ff. de æstimat. Glof. ad d. l. 1. ff. eod. Mandatum enim gratuitum est, cùm ex amicitiâ traxerit originem, quæ mercedem respuit. l. 1. f. ff. mandat. §. ult. Inst. eod.

VI. Divortium tamen maximè facit ab emtione, quòd accipiens hîc se vel ad restituendam rem vel ejus pretium astringat. d. l. 1. pr. & §. 1. ff. h. de æstimat. cùm emtio nunquam sine pretio esse possit. pr. Inst. de emt. l. 2. §. 1. l. pacta. 72. ff. l. emti fides. 9. C. eod. quippe quod constituatur ad id, ut rem habere emtori liceat. §. 2. Inst. de donat. l. si ita. 25. §. 1. ff. de contrah. emt. l. habere. 57. pr. ff. de evict. à locatione verò differt, quod hîc suscipientis rem æstimatam sit periculum & per consequens dominium. l. 1. §. 1. de æstimat. l. si ut. 5. §. 3. ff. commod. l. plerumque. 10. pr. ff. de jur. dot. l. pignus. 9. C. de pignor. aet. cùm tamen in locatione dominium mutari non soleat. l. non sollet. 39. ff. locat. conduct. neque res alienari. l. convenit. 65. inf. ff. de contrah. emt. à mandato ob eandem causam. Nam si res minoris vendita à mandatario; mandans nihilominus eam petere & vindicare poterit, nisi indemnitas ei præstetur. l. diligenter. 5. §. 3. & seq. ff. mandat. Fac. l. si tibi. 13. pr. & §. 1. ff. de præsc. verb. l. si vir. 52. ff. de donat. inter vir. & ux.

VII. Dari res solet æstimatò, ut vendatur. l. 1. pr. & §. 1. de æstim. E. omnis res, quæ in commercium cadit, tâm corporalis, quâm incorporalis, tâm mobilis, quâm immobilis. arg. l. sed Gelsus. 6. l. nec

emtio. 8. l. si in emtione. 34. §. i. ff. de contrah. emt. Ita dominus, qui servum æstimat dederat quæstionis habendæ gratiâ in causa furti, si non reddatur, eo nomine civiliter agere poterit; uti etiam datam æstimationem per eandem actionem restituere tenebitur, si servus in furto sit deprehensus. l. si dominus. 8. ff. de præsc. verb. Si margarita tibi æstimata dedero, ut aut eadem mihi adferres aut pretium eorum; deinde hæc perierint ante venditionem. Q. cujus sit periculum? Suprà quidem diximus esse suscipientis. ex l. i. §. i. ff. de æstimat. sed ita demum, si suscipiens rogaverit. Nam si is, qui vendenda dederat, roget, ejus quoque periculum erit; at si neuter roget, sed uterque simpliciter consentiant, accipiens de dolo & culpâ tenebitur. l. si gratuitam. 17. §. i. de præscr. verb. ibique Gothofr. Gloß. ad d. l. i. §. i. ff. de æstimat. in respons. I.

VIII. An ergò accipiens rem sibi retinere poterit? Ita est. Nam cùm obligatio alternativa sit l. i. in fin. de æstimat. d. l. 17. §. i. ff. de præsc. verb. constat in ejus esse electione, quam velit conditio nem amplecti. arg. §. pen. Inst. de hær. Inst. l. si hæred. 5. ff. de cond. inst. Ubi enim verba conjuncta non sunt, sufficit alterutrum esse factum; l. in eo. 110. §. 3. ff. de R. I. Quid, si pluris vendatur? Nos lucrum simpliciter adjudicamus suscipienti. Nam, uti diximus, obligatus is tantum est vel ad restitutionem rei vel præstationem æstimationis sive pretii definiti. d. l. i. in fin. d. l. 17. §. i. Neq; dans queri poterit. Sibi enim imputet, quod illa lege dederit. arg. l. i. §. usque adeo. 5. ff. de injur. Quod si de lucro isto aperte actum, servanda erit conventio. l. si tibi. 13. ff. d. t. de præsc. verb. quæ legem dat. l. nec ex. 27. ff. de R. I. l. i. §. si convenit. 6. ff. depos.

IX. Competit ex hoc contractu actio præscriptis verbis. d. l. 17. §. i. in f. ff. de præsc. verb. scilicet, de æstimate sive æstimatoria. l. i. in pr. ff. de æstimat. §. actionum. 28. Inst. de action. quæ b. f. est. d. §. 28. unde omnia & hic locum habent, quæ in b. f. judiciis attendi solent. d. l. i. in f. pr. ff. de æstimat. itaque datur & ei, qui vendendum accepit. C. I. A. ad tit. de æstim. act. th. 3. exemplum in l. si dominus. 8. ff. de præsc. verb. Datur hæredibus & in hæredes. arg. l. un. C. ut act. ab hæred. & contr. hæred. l. ex contractibus. 49. de O. & A. l. hoc jure. 152. in f. l. ad ea. 157. §. 2. de R. I. l. ex ea. 121. §. ult. ff. de V. O. Aliud est judicium æstimatorium s. quanti minoris. l. si quid. 18. ff. de ædil. edict. quæ etiam actio æstimatoria. l. bovem. 43. §. aliquando. 6. ff.

6. ff. eod. & intra annum ex edicto Aedilium competit. l. Aediles. 38.
pr. ff. d. t. l. 2. C. de adil. action.

X. E. dabitur quoque actio nostra de aestimato ad id, quod alteri abest; in qua judex ad certam summam sive rem adstrictus non est, sed, quantum alterum alteri ex bona fide, i. e. ex aequo & bono, pristare oporteat, liberam aestimandi habet potestatem. §. in b. f. 30. Inst. de act. §. un. in f. Inst. de obl. quae ex consens. l. quia tantum. 7 ff. de neg. gest. Bonam fidem enim passim pro naturali aequitate accipi, certum est. l. bona fides. 31. pr. ff. deposit l. 2. §. 2. ff. de preclar. l. cum per. 7. in f. C. si quis alteri vel sibi. Fructus quoque usurae & ceterae accessiones debebuntur a tempore morae. l. 3. §. 1. l. mora. 32. §. 2. l. videamus. 38. §. si actionem. 7. ff. de usur. l. praes. 17. C. de locat.

XI. Rerum permutatio est contractus innominatus, quo certa species cum specie certa permutatur. Gl. ad l. 1. C. de rer. perm. Videtur quidem eleganti nomine constare; sed quod ambitu reliqua negotia commercialia complectatur. arg. l. si filia. 20. §. 3. in fin. ff. famil. hercisc. l. cum pater. 77. §. hereditatem. 18. ff. d. leg. 2. Non male enim quis emtionem - venditionem, locationem-conductionem & similes contractus communis nomine vocabit permutationes, quod pretium vel merces cum re commutentur: quanquam specialior sit permutatio, de qua h. l. Cujac. in parat. ff. & C. de rer. permut. Goth. ad l. 2. ff. eod. Hac vicina est emtioni. d. l. 2. & ejus vicem obtinet. l. 2. C. eod. unde & emtori similis, qui rem permutatam accepit. l. fin. ff. qnib. ex caus in possess. eatur. l. apud. 4. §. auctoris. 31. ff. de dol. mal. & met. except. Uterq; enim contractus jurisgentium. l. 1. ff. de contr. emt. b. f. §. un. Inst. de obl. quae ex consens. §. actionū. 28. Inst. de act. l. 2. C. de rer. perm. in utroq; transit dominium. §. venditae. 41. Inst. de R. D. l. in tmnibus. 55. ff. de O. & A. l. cum precibus. 4. D. rer. perm. l. scribit. 34. in pr. vers. quod si. ff. de aut. argent. aut certe conditio usuca- piendi queritur. t. t. ff. pro emt. l. sequitur. 4. §. sed et si. 17. ff. de usur- pat. l. scil. et si. 7. §. sed et si. 5. ff. de publ. in rem act. in utroque præsta- tur evictio. l. 1. & t. t. ff. & C. de evict. l. 1. §. 1. ff. l. 1. C. de rer. permut. l. si permutationis. 29. C. de evict. & redhibitio. l. sciendum. 19. §. dein- de. 5. ff. de adil. adict. E. sicuti in emtione res certa pro certo pretio venit commutanda. §. 1. Inst. de emt. l. nec emtio. 8. & l. seq. ff. de contr. emt. ita in permutatione species certae permutantur. v. g. fundus

Sempro-

Sempronianus pro Tusculano. arg. l. 1. & 4. C. de rer. permut. pro certa domo. l. 4. C. eod. frumenti certa modiatio pro olei designato pondere. l. pen. C. d. t. Goth. ad l. 1. pr. ff. eod. & l. naturalis. 5. §. l. de præsc. verb. E. & in permutatione beneficium l. 2. C. de resc. vend. locum habebit. arg. l. 3. C. comm. utriusque jud. junct. l. 2. C. de rer. permut. l. 1. §. sed si emerit. 15. ibique Gothofr. ff. si quid in fraud. patr. uti & eo casu, quo res æstimatò vel in solutum datur. arg. l. 1. in f. pr. ff. de æstimat. l. fin. ff. ex quibus caus. in poss. l. apud. 4. §. emtoris. 31. ff. de dol. mal. & metus except. sicuti in emtione caveri solet, ut emtori habere liceat, servum venditum furtis noxisque solutum. l. ex emto. II. §. idem. 8. ff. de act. emt. ita in permutatione præstandum, sanum, furtis noxisque solutum & non esse fugitivum servum, qui ex causâ detur. l. 2. ff. de rer. permut.

XII. Differunt tamen uterque contractus. (1.) Nam aliud est vendere, aliud emere; alias emtor, alias venditor; ita pretium aliud, aliud merx: at in permutatione discerni non potest, uter emtor vel uter venditor. l. 1. §. l. ff. de contr. emt. l. 1. pr. ff. de rer. permut. d. l. 19. §. 5. de ædil. edict. uterque enim permuat, i. e. rem dat. l. naturalis. 5. §. 1. ff. de præsc. verb. unde uterque ex ædilit. edicto agere potest. d. l. 19. §. 5. de ædil. edict. uti & de evictione d. l. 1. §. ff. I. & d. l. 1. C. de rer. perm. d. l. 29. C. de evict. (2.) venditio solo consensu perficitur. §. un. Inst. de obligat. qua ex consens. permutatio ex re tradita initium obligationi præbet. l. 1. §. 2. ff. de rer. perm. (3.) in venditione si res evicta fuit, datur actio ex emto. l. venditor. 8. l. non tamen. 24. l. si ei. 41. §. 1. ff. de evict. in permutatione actio in factum præscriptis verbis l. 1. §. 1. ff. de rer. perm. (4.) emtione perfecta pœnitentiæ locus non est. pr. Inst. de emt. l. incivile. 12. C. de R. V. l. ea conditione. 14. C. de resc. vend. l. sicut. 5. C. de O. & A. in permutatione dantem licet pœnitere. Est enim in ejus electione, utrum actione præscriptis verbis velit agere ad supplementum contra accipientem vel ad id, quod interest. l. naturalis. 5. §. 1. ff. de præsc. verb. l. cum precibus. 4. l. fin. C. de rer. perm. an verò rem datam conditione causâ datâ causâ non secutâ repetere. d. l. 4. C. l. 1. in f. ff. eod. l. cum te. 6. C. de pact. inter emt. vid. infr. th. 31.

XIII. Sunt, qui alias differentias quoque afferunt. Nempe, emtionem rei alienæ consistere. l. rem alienam. 26. ff. de contrah. emt. sufficere namque, si venditor ob evictionem se obliget, possessionem

sessionem tradat & purget dolo malo. l. i. pr. ff. de rer. perm. at alie-
nam rem dantem nullam contrahere permutationem. d. l. i. §. 3.
In venditione non transferri dominium, nisi venditor pretium re-
ceperit vel satisfactum ei fuerit aut fidem habuerit de pretio. §.
venditæ. 41 Inst. de R. D. l. quod vendidi. 19. l. ut res. 53 ff. de contrah.
emt. l. procuratoris. 5. §. sed si. 18. ff. de tributor. act. in permutatione
autem dominium rei traditæ transferri in accipientem, etiam si
fides non sit habitare rei in vicem ejus, quæ tradita fuit, accipiendæ.
Gl. ad l. i. in f. in voc. conditioni. ff. de rer. perm. & in l. 2. circa fin. l.
quoniam. 5. C. h. t. sed neutra differentia mihi probabilis. Nam
& alienam rem posse permutari evincit. l. i. C. de rer. perm. l. sequi-
tur 4. § sed etsi. 17. ff. de usurp. l. sed etsi. 7. §. sed etsi. 5. ff. de publ. in
rem act. neque permutationem simpliciter, sed demum sub fidu-
cia reciprocæ traditionis transferre dominium apparet ex l. scien-
dum. 19. §. deinde. 5. ff. de adil. edict. l. 2. ff. de rer. perm. l. 3. ff. de pign.
act. & probat. Gl. in l. cum proponas. 4. in verb. remansit. C. de dol. mal.
Gothofr. ad l. i. in f. ff. de rer. perm.

XIV. Quid si res & pecunia detur pro re, an emtio erit?
Resp. Si actum de venditione, videtur illa celebrata; si de permu-
tatione, ex ea dabitur actio. arg. l. tenetur. 6. §. 1. & 2. ff. de act. emt.
l. fundi. 79. ff. de contr. emt. l. Arist. 18. pr. & §. 1. ff. de donat. l. i. C. de
rer. perm. si nihil expressum, & res in pretii accessionem fuerit da-
ta, erit emtio; sin pretium in accessionem rei, permutatio: cùm
ex eo, quod excedat, contractus videatur denominandus. cap. ad
questiones. 6. X. de rer. perm. arg. l. cum te. 6. C. de pact. inter emt. & ven-
dit. junct. l. ea conditione. 14. C. de resc. vend. Quod si utrinque æqua-
lis valor, permutationem initam probabilius videtur; quod in
dubio innominati potius quam nominati contractus æstimentur.
arg. l. i. ff. de estim. act. l. naturalis. 5. §. 2. ff. de præsc. verb. §. 1. Inst. de
locat. l. si pecuniam. 5. ff. de condicione causâ datâ. l. fin. ff. eod. & tutius,
agere præsc. verbis. d. l. 5. §. pen. circa fin. l. Titius. 24. in f. ff. de præsc.
verb. vid. Treutl. vol. I. Disp. 30. th. 5. lit. a. ubi illud genus contra-
ctuum apud gentes septentrionales ait esse usitatissimum, & bar-
barâ voce appellari *baraptum*.

XV. Contractus *Do ut des* generalitate sua includit permu-
tationem. Nam permutatio est species, *Do ut des* est genus. Gl.
ad l. i. §. 2. ff. de rer. perm. in verb. nomen suum habent. in f. Quod si
species

Species incerta pro incerta comutetur, v.g. bos pro asinio; aut incerta pro certâ vel certa pro incerta. v. g. designatum pondus olei pro frumento in genere: erit contractus *Do, ut des*; à permutatione separatus, quippe quæ utrinque rem certam requirat. vid. *Gl. ad rubr. C. de rer. permut.* & *supr. thes. II.* sicut ergo permutationis vocabulum interdum amplitudine suâ non solum *Do, ut des*, sed & alios contractus complectitur. vid. *supra d. th. XI.* ita contraria, si eam proprie æstimes, ab iis omnibus differt. Effectus insignis, quod ex hac permutatione nascatur actio b. f. in cæteris autem speciebus *Do, ut des*; actio stricti juris. arg. §. *actionum. 28. Inst. de act.*

XVI. Nam actiones præscriptis verbis, quæ de æstimato proponitur, & quæ ex permutatione competit, tantum b. f. sunt; cæteræ omnes stricti juris, uti non male concludunt *Dd. ex d. §. 28. Inst. de act.* Nam aliâs Imp. non nisi ineptè illas species enumeraisset, si in universum omnes pro b. f. judiciis haberivoluisset: quippe quod paucioribus verbis & simplicius potuisset exprimere. Neque sufficiens ratio dari poterit, quare tantum duarum illarum meminerit, si illam b. f. qualitatem reliquis quoque communem esse placuisse. Sed nec incommoda ratio specialitatis; quod contractus æstimatorius cum emtione, locato & mandato magnam habeat affinitatem. *I. I. ff. de æstim.* permutatio autem tantam cum emtione, ut Sabiniani olim rerum permutatione illam contrahi existimarint, uti perspicuum est ex *I. I. §. I. ff. de contrah. emt. §. 2. Inst. de emt.* vid. *Bach. disp. 6. de Action. th. 8. & th. 10. lit. d. & ad Treutl. vol. I. disp. 30. th. 6. lit. a. in f.*

XVII. Ad articulum *Do, ut des* referri possunt exempla: do tibi pecuniam, ut mihi des servum. arg. *I. 5. §. I. ff. de præsc. verb. I. ult. ff. de condic. caus. dat. do tibi scyphos, ut mihi des Stichum. d. I. 5. §. I. inf. do tibi penulas, ut mihi des tunicas. I. pen. d. t. de præsc. verb. do tibi aream, ut insulam in eâ ædifices & partem insulæ mihi reddas. I. si tibi. I. 5. §. I. ff. eod. do tibi scyphos, ut mihi ejusdem ponderis argentum reddas. I. fin. ff. d. t. Do tibi fundum, ut alium recipiam. arg. *I. I. C. de rer. permut.* do tibi fundum, ut annuatim accipiam decem corbes frumenti, vel quolibet mense unum corbem. arg. *I. fin. C. d. t. ibique Gl. de rer. perm. Add. C. I. A. ad tit. de præscript. verb. th. 5.**

XVIII. Sed quid statuimus de Cambiis Mercatorum, quæ in pe-

in pecuniâ numeratâ fieri assolent? Distinguendi sunt casus. v. g. si do 50. aureos Hamburgi, ut reddantur totidem vel centum Vallenses Argentorati; erit permutatio: si, ut reddantur moneta vulgari vel usuali; erit contractus Do, ut des: si verò nihil do, sed solum rogo, ut Mercator meo nomine alibi pecuniam expendi curet, uti saepe quoque fit, mandatum videtur esse contractum; cui maxime vicinum illud negotium, quando quis sibi certo loco dari stipulatus est. arg. l. aut mutua. 6. & seq. ff. de eo quod certo loco. E. contractus Do, ut des est, si pecunia commutetur pro pecunia: quid? si pecunia detur, ut res accipiatur? Videtur esse emtio venditio, l. naturalis. 5. §. 1. ff. de præsc. verb. scilicet, si pecunia detur, ut quantitas & tanquam pretium; non verò, si detur tanquam species aut corpus. arg. l. fin. ff. de condic. caus. dat. junct. l. plane. 34. §. 3. & 4. ff. de leg. l. Gl. ad. d. l. 5. §. 1.

XIX. Quæritur, si v. g. quis dedit scyphos, ut alter Stichum daret; cuius periculo sit Stichus, si forte ante dationem sine culpa ejus, qui promisit, pereat? & Paulus quidem Resp. esse eum periculo illius, qui accipere debebat, modò promissor culpam præstet. in l. naturalis. 5. §. 1. fin. ff. de præsc. verb. Nam cum permutatio vicina sit emtioni. l. 2. ff. l. 2. C. de rer. perm. in eo quoque conveniet, ut dantis sit periculo id, quod accipiendum erat; sicuti res vendita emtoris etiam ante traditionem. §. 3. Inst. de emt. l. 1. C. l. necessario. 8. ff. de peric. & com. rei vend. Quod si expresse actum, ut, nisi Stichus daretur, reddatur pecunia; vel potius, si accipiens in morâ sit aut culpa; & Stichus moriatur, dabitur condic. l. fin. ff. de condic. caus. dat. quod aliâs mora perpetuet obligationem. l. quod te. 6. ff. de reb. cred. l. si ex legati. 23. l. nemo. 82. ff. de V. O. & culpa venditori noceat. d. §. 3. Inst. de emt. l. si fundus. 33. ff. locat. Add. Gloss. ad. d. l. 5. §. 1. in fin.

XX. Contractus Do, ut facias cum priore articulo convenit, nisi quod loco rei tradendæ hîc factum aliquod versetur, & quidem tale, quod locari non soleat, aut siquidem locari soleat, pecunia tamen data non sit. l. naturalis. 5. §. 2. ff. de præsc. verb. neque alia res fungibilis, arg. l. licet. 8. l. si olei. 21. C. de locat. Hinc competit non solum actio præsc. verb. ad id, quod interest. d. l. 5. §. 2. verum etiam condic. ad repetendum. d. §. 2. de præsc. verb. l. si tibi. 7. ff. eod. Neque enim adeo præcisè ad factum præstandum agi posse,

rest, ubi quis ad id se obligavit. l. si quis. 13. fin ff. de re jud. l. stipulationis. 72. fin. pr. ff. de V. O. arg. l. Titio. 71. §. 2. ff. de condit. & demonstrat. nisi forte, si quis aliquid acceperit, ut manumitteret; tunc enim libertas ab invito extorqueri potest. l. si quis. 19. ff. de manumiss. cum alias ejus favore multa contra communes regulas statuta. §. ult. Inst. de donat. l. generaliter. 24. §. si quis servo. 10. ff. de fideicom. libert.

XXI. Locationi similis est hic contractus innominatus. d. l. 5. §. 2. & 4. in fin. ff. de praescript. verb. unde & ejus naturam assumit; sicuti fit in omnibus contractibus innominatis, ut scil. in dubio naturam nominatorum quibus similes sunt, sequantur. Goth. ad d. §. 4. v. g. in praestando dolo & culpâ. arg. l. 1. §. in conducto. 10. ff. de pos. usuris. arg. l. Titius. 24. ff. de praesc. verb. jurejurando in item. arg. d. l. 5. §. 2. eod. Gl. ad. d. §. 4. sed quænam facta locari consueverunt, & quibus indicis ea discerni? Non certè illa, quæ propter dignitatem & gravitatem compensari mercede & aestimari non possunt, v. gr. operæ Advocatorum, Medicorum, arg. l. 1. pr. ff. si mens. fals. mod. sed quæ alias commodum pecuniarium respiciunt. Neque ex personæ qualitate hîc præcisè judicandum. arg. l. rogasti. 19. §. 1. ff. de praesc. verb. Nam qui pingendi artem callet, neque tamen facit, si tabulam pingat amico pro mercede, procul dubio locatio erit. vid. Bach. ad Treutl. vol. 1. disp. 29. th. 2. lit. g. Add. Goth. ad d. l. 5. §. 2. ff. de praesc. verb.

XXII. Differt tamen præcipue à locatione, quod hic articulus, *Do, ut facias*, ut diximus, facta locari non solita quoque admittat. d. l. 5. §. 2. ff. de praesc. verb. neque mercedem requirat certam. arg. l. si tibi. 22. ff. eod. uti sit in locatione. pr. Inst. de locat. l. 2. l. si merces. 25. ff. eod. quanquam ferè certum quid dari oporteat. Ad articulum hunc spectant exempla: *Do tibi scyphos, ut mihi tabulam pingas.* d. l. 5. §. 2. *Do tibi decem, ut servum tuum manumittas.* d. l. 5. §. 2. l. si tibi. 7. ff. eod. *Do tibi Stichum, ut Pamphilum manumittas.* l. *jurisgentium.* 7. §. 2. vers. & ideo. ff. de pact. Permisisti mihi cretam eximere de agro tuo, ita ut eum locum, unde exemissem, replerem. l. permisisti. 16. in. pr. ff. de praesc. verb. junct. l. qui *saxum.* 6. ff. de donat. vendidi insulam hoc modo, ut aliam insulam reficeres. l. *insulam.* 6. ff. de praesc. verb. ibique Goth. *Do tibi 30.* ut ex usuris

præ

pro metributum præstes. l. Titius. 24. ff. d. t. vid. t. t. ff. & C. de condic^t
caus. dat. C. I. A. ad tit. de præsc. verb. th. 6.

XXIII. Ponamus, id, quod datum est, esse evictum. Quâratione consuletur accipienti? Julianus, si sciens dederit, actionem de dolo; si ignorans, in factum civilem esse dandam, scribit. d. l. 5. §. 2. in fin. ff. de præsc. verb. sed recte à Mauriciano reprehenditur, qui sufficere, ait, civilem incerti actionem, i. e. præscriptis verbis. l. jurisgentium. 7. §. 2. vers. Et ideo. ff. de pact. Neque enim aliter actio de dolo competit, quam si alia actio non sit. Nam famosa actio non temerè debebat à Prætore decerni, si sit civilis vel honoraria, qua quis possit experiri. l. I. §. 1. & ait Prætor. 4. ff. de dol. mal. sed annon Ulpianus in d. l. 7. §. 2. Julianum actionem in factum Prætoriam; Paulus vero in d. l. 5. §. 2. in fin. civilem dedisse affirmat. Fortè Tribonianus adjecit civilem; vel potius Julianus postea sententiam mutavit. vid. Bachov. d. l. disp. 30. thes. 9. lit. a. in fin.

XXIV. Articulus, *Facio ut des*, inverso ordine à priori procedit; uti vel ipsa verba manifestant. Si enim datio præcedat, ad priorem articulum; si factum, ad posteriorem merito trahitur. arg. d. l. 5. §. 2. & d. l. 7. ff. de præsc. verb. junct. l. 3. §. quin imò. 4. ff. de condic^t. caus. dat. Neque vero hic nudum factum protinus alterum ad dandum vel faciendum obligat, sed, uti in reliquis omnibus, tūm demum, si descendat factum sive datio ex tractatu sive conventione prævia. arg. d. l. 4. pr. & §. 4. in pr. & §. seq. l. rogasti. 19. l. si tibi. 22. ff. de præsc. verb. Affinis quoque hic contractus locationi. d. l. 5. §. sed si. 4. in fin. ff. eod. & quidem locationi operarum, cùm artifex locat operas suas, ut mercedem accipiat statim definitam; nam si postea definiatur; v. g. polio eurove aut sarcio vestimenta tua, ut mihi solvas mercedem, de qua inter nos in posterum convenerit; non locatio, sed innominata erit conventio. §. 1. Inst. de locat §. ult. Inst. de mandat. l. si tibi. 22. ff. de præsc. verb.

XXV. Geminum est, si quis alteri rem utendam vel fruendam dederit, neque protinus constituatur merces, sed eo animo negotium geratur, ut postea tantum mercedis nomine detur, quantum inter nos statutum sit. arg. §. 2. Inst. de locat. d. §. ult. Inst. de mand. d. l. 22. ff. de præsc. verb. C. I. A. d. t. th. 7. Eadem ratio, si quis indicet surem, ut certum aliquid daretur. l. solent. 15. ff. de

præsc. verb: fac. l. falsus. 43. §. quid ergo. 9. ff. de furt. si quis rectori sacrum vino plenum dederit curandum. l. si servus 27. §. fin. ff. ad L. Aquil. si quis manumittat ancillam, ut recipiat aliud mancipium. l. cum proponas. 4. C. de dol. mal. si quis à lите discedat, ut suscipiat bonorum partem. l. cum nota. 6. C. de transact. Idem dici potest, si pingo tibi tabulam, ut tu mihi des rem, vel ut postea merces constituatur; si veho columnam vel vinum, ut mihi des rem, vel ut mercedem postea constituamus. C.I. A. d. th. 7.

XXVI. Igitur, si faciam ut des; tu verò, posteaquam feci, censes dare; si queratur, qua ratione mihi consultum erit? Bz. Paulus: nullam esse civilem actionem & ideo de dolo datum iri. in d.l. 5. §. 3 ff. de præsc. verb. Vexatissimus ille locus & Veterum & Recentiorum ingenia mire torsit. vid. Treutl. vol. I. disp. 30. th. 10. lit. a. ibique Bach. C.I. A. ad tit. de præsc. verb. d. th. 7. in fin. & ad tit. de dol. mal. th. 88. Nihil enim absurdius videtur, articulum illum ad contractus innominatos pertinere. d.l. 5. pr. & tamen actione civili destitui, contra l. 2. l. 3. l. 5. §. 2. l. solent. 15. & paßim ff. d. t. de præsc. verb. l. juris gentium. 7. §. 2. ff. de pact. l. cum nota. 6. C. de transact. maximè, si ratio diversitatis dari nequeat. arg. l. à Titio. 108. ff. de V.O. Quod si verò alia actio competit, necessariò eliminanda erit de dolo. d.l. I. §. 1. & 4. ff. de dol. mal.

XXVII. Fortassis inutilis & supervacaneus hic labor in actionibus inquirendis, cùm in judiciis id hodie non fieri amet. arg. cap. dilect. 6. X. de jud. ita di&tante jure Canon. quod circa processum judicarium sequimur. Rittershus. de differ. juris Civil. & Canon. in Proœm. cir. f. Carpzov. decis. Illustr. Saxon. part. 3. decis. 203. n. 16. in fin. sed sufficiat, si ex causâ petendi & medio concludendi inter ratæ actionis qualitas elici possit. Gail. lib. I. obs. 61. n. 9. quanquam olim nomen quoque exprimi necessarium in judicio. l. fin. C. de formul. l. fin. C. de interdict. Ayrer. in proœs. part. I. cap. 14. obs. 6. n. 29. Enimverò et si nominetenus proponenda non est actio, expedit tamen imò necessarium quodammodo, eam non esse incognitam: & certè rei interest, non temerè actione pulsari famosâ de dolo. d.l. I. §. 4. ff. de dol. mal. Bach. d.l. Nam si in duabus actionibus alibi summa major, alibi infamia sit, præponenda est causa existimationis. l. si in 104. ff. de R. t.

XXVIII. Quid ergò statuemus in tanta Dd. hæsitatione? Nobis communior opinio arridet: ut sc. distinguatur; utrum tale sit factum, quod alteri utilitatis aliquid vel commodi sit allaturum

nec me

nec ne. Priori casu, v. g. si quis accepto liberatus sit, si cui fur
indicatus &c. dari actionem praescriptis verbis. d. l. solent. 15. ff. de
praes. verb. d. l. 6. C. de transact. posteriori casu, v. g. si alter manu-
mittat, nudus in platea incedat (ita proponunt Dd. exemplum,
quod minus probo) &c. dari actionem de dolo. d. l. 5. §. 3. junct. §.
praeced. d. l. 15. in fin. ff. de praes. verb. l. cum proponas. 4. C. de dol. mal. vid.
Gl. ad d. l. 5. §. 3. ff. de praes. verb. Wesenbec. in paratitl. ad d. t. n. 5. Treutl.
d. thes. 10. lit. b. Hoc enim casu non videri dandam esse actionem
civilem, cum omnis ratio cesset, quae illam inducat. Neque
enim hinc factum tale esse, ad quod praestandum actione aliqua al-
ter cogi potuisset; neque causam aliquam vel synallagma, in quo
contractuum innominatorum basis ac fundamentum, intervenis-
se, ex quo in alterum utilitas quaedam redundaret: ut adeo meritò
sibi imputet, qui temere illud præstiterit, ad quod cogi non poterat.
cessare autem æquitatem rei adeoque praescriptis verbis actionem,
quando factum dationi non respondeat, quippe alteri revera in-
differens: quia vero facientem decipi non oporteat, neque alterum
placiti fidem rumpere; ideo subsidiariam esse actionem de dolo.
vid. Bach. ad Treutl. vol. disp. 30. th. 10. circa fin..

XXIX. Postremus articulus Facio, ut facias mandato quo-
dammodo similis esse videtur vel commodato. l. naturalis 5. §. sed et si.
4. l. si gratuitam. 17. §. ff. de praes. verb. Nam v. g. si pacti sumus,
ut tu à meo debitore Carthagine exigas, ego à tuo Romæ, mandatum inter-
veniet, quippe sine quo exigi pecunia alieno nomine non potest.
Et quamvis gratuitum hoc negotium non sit, cum suis quemque
impensis exigere debitum conveniat; tamen in eo gratuitum vide-
tur, dum hinc-inde mutuum officium præstatur & ita impendia im-
putantur, maximè si pactum sit adiectum, ut nemo plus impendat
in exigendo, quam decem; quasi alter alteri refundat impensas.
Tutiū tamen, non mandati, sed praescriptis verbis dari actionem,
si alter cesseret promissum factum adimplere. l. naturalis 5. §. sed et si. 4. ff.
de praes. verb. quā alter necessario consequitur, ut is, qui cessaverit,
condemnetur, quanti intersit agentis. v. g. non fuisse manumis-
sum servum, quem jam manumiserat. d. l. 5. §. fin. nisi forte alter
malit ad promissi fidem implendam agere, vel ad id, quod interest,
impletam non esse. arg. d. l. 5. §. 1. & 2. l. ob eam. 9. d. t. de praes. verb.
l. si ope-

l. si operas. 25. ff. eod, & l. fin, C. de rer. perm. modo tamen tale factum fit, ex quo utilitas sequi possit. vid. supr. thes. 28.

XXX. Alia exempla sunt hujus articuli, si ego manumisi servum meum, ut tu manumitterestuum. *d. l. 5. pr. & §. ult. de præ-
f. verb. si ego juxta pactum in fundo tuo ædificem, ut tu vicissim in
meo ædificares. d. l. 5. §. 4. si ego acceptò tibi feram deceam, ut
mihi nomen debitoris deleges. l. ob eam causam. 9. ff. eod. si servi mei
fabriles operas vice mutuâ tibi dedero, ut totidem recipiam. l. si ope-
ras. 25. ff. eod. si prædium pro te obligavi & illicò placuerit inter
nos, ut mihi fidejussorem præstares. l. rogasti. 19. §. 1. ff. de præf. verb.
ibique Goth. Add. C. I. A. ad. d. t. th. 8. Hoc per se patet, facta hic ver-
sari honesta & licita. Nam quæ pietatem, existimationem, vere-
cundiam nostram lœdunt, &, ut generaliter dixerim, contra bonos
mores sunt, nec facere nos posse credendum est. *l. filius. 15. ff. de con-
dit. inst. unde nec obligatio nasci poterit. arg. l. si remunerandi. 6. §.
3. ff. mandat. l. nec prætermittendum. 57. ff. prosoc. l. quod s̄epe. 35. §. 1. ff.
de contrah. emt.**

XXXI. De hoc quoque constat, cessare h̄ic conditionem circa has faciendi obligationes. *arg. d. l. si operas. 25. ff. de præf. verb.
Cùm enim facta infecta fieri nequeant. l. in bello. 12. §. 2. ff. de capt.
& postl. revers. necessario condici quoque non poterunt. Et inde
palam est, pœnitentiam, quæ communiter omnibus contractibus
innominatis convenire dicitur, in iis demum locum habere, ubi
datio præcessit. Nam v. g. si pecuniam acceperis, ut Capuam
eas; deinde parato tibi ad proficiscendum conditio temporis vel
valetudinis impedimento fuerit, quò minus proficiseris; cùm
per te non steterit, potest dici, repetitionem cessare. At cùm liceat
pœnitere ei, qui dedit, proculdubio repetetur id, quod datum est;
& si sumptus, qui necessarii fuerunt ad proficitionem, jam fecisti, ut
manifestum sit, te plus forte, quam accepisti, erogasse; conditio
cessabit; sed si minus erogatum sit, conditio locum habebit; ita
tamen, ut indemnitastibi præsteture jesus, quod expendisti. l. si pecu-
niam. 5. impr. ff. de condit. caus. dat. l. 3. §. 2. & 3. ff. eod. l. pen. C. eod.*

XXXII. Sed an denunciatio necessaria? Minime sanè, ni-
si forte ad hunc effectum, ut accipienti facultas non sit adimplen-
di. *arg. d. l. 5. §. 1. & 2. ff. de condit. caus. dat.* Nam & sine denun-
ciatione re adhuc integra pœnitentia dantis locum habet *d. l. 3. §.
2. ff. eod.*

2. ff. eod. Dico, re adhuc integra. Nam v. g. si quis Titio dederit
10. ut servum emat & manumittat; si jam sit emtus, pœnitentia
non facit injuriam ei, qui redemit, sed pro 10. quæ accepit, ipsum
servum emtum restituet; aut si ante decessisse proponatur, nihil
præstabit, si modo per eum factum non est. d. l. 5. §. 2 ff. de condic.
caus. dat. ita qui pecuniam accepit, ut servum manumitteret; si
moram non fecerit, & ipse servus in itinere decessit, cum accipi-
ens profectus esset ad Præsidem vel ap. quem manumittere posset,
nihil refundet. d. l. 5. §. fin. de condic. caus. dat.

XXXIII. Et tantum de vulgatoriis contractuum innomina-
torum speciebus, ex quibus actio præscriptis verbis oritur; quan-
quam & aliæ plures causarum figuræ sint, ex quibus eadem actio
competat. Quotiesnamque cessantibus judiciis proditis & vulga-
ribus actionibus, proprium nomen invenire non possumus, facile
descendimus ad eas, quas *in factum* appellamus; & cum deficiunt
usitata actionum nomina, præscriptis verbis agendum. l. 1. 2. & 3.
ff. de præsc. verb. l. 1. ff. de estimat. Goth. ad rubr. ff. d. t. de præsc. verb. ubi
multa egregiè de ratione nominis. Est autem præscriptis verbis actio
in factum civilis. arg. l. 1. §. 1. & 2. l. 2. l. naturalis. 5. §. 2. ff. de præsc.
verb. l. sitibi. 13. §. 1. l. si tibi. 22. in fin. ff. eod. Rectè enim dicimus,
omnem præscriptis verbis esse actionem in factum civilem, non
vero contra, omnem in factum esse præscriptis verbis. Gl. ad l. 1. §.
l. verb. in factum. ff. de rer. perm. mut. Et quidem de variis actionum in
factum speciebus vid. Treutl. vol. 2. disp. 30. th. 1. & fin. & ibi Bach. C.
l. A. ad tit. de præscr. verb. th. 16. & seqq.

XXXIV. Præscriptis autem verbis actio, quæ aliæ incerti ci-
vili vel incerta. l. jurisgentium 7. §. 2. in fin. ff. de pact. l. si dominus. 8. l.
ob causam. 9. l. permisisti. 16. ff. de præsc. verb. l. rebus. 9. C. de rer. perm. l.
legem. 9. C. de donat. l. cum res. 22. C. eod. l. si duo 19. ff. de precar. ex aliis
causarum speciebus quæ ad suprà propositos contractus innomina-
tos referri commode nequeunt, quoque competit. V. g. Merces
magistro navis tradidi; incertum est, an navem conduixerim, an ve-
rò merces vehendas locaverim. Q. quæ actio mihi competit?
danda civilis actio in factum præscriptis verbis. l. 1. §. 1. ibique
Goth. ff. de præsc. verb. Eadem actione experietur, qui rem tradit
pretii explorandi causa; si alter fidem non exhibeat. l. 1. §. 2. l. si
gratuitam. 17. §. 4. ff. de præsc. verb. qui fundum vendit cum pacto
retro

retrovenditionis. l. vir. 12. ff. eod. l. 2. C. de pact. inter emt. &c in gene-
re, ubi pacta b. f. contractibus in continenti adjiciuntur. d. l. 12. in
f. l. si convenit. 6. ff. de resc. vend. vid. supr. thes. 3. C. I. A. ad tit. de pactis. th.
14. qui puerum docendum sive nutriendum, aut pecus ascendum
dat, ita, ut si post certos annos venerit, pretium communicetur.
l. si tibi. 13. §. 1. ff. de præsc. verb. qui gratuitam habitationem conce-
dit, concedentis scil. commodo, ne vacua & deserta pereat. l. si
gratuitam 17. pr. ibique Goth. ff. de præsc. verb.

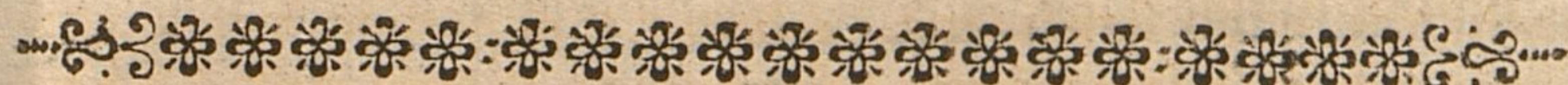
XXXV. Ita præscriptis verbis agendum ei, qui rem dat in-
spiciendam, si alter dicit se perdidisse, & ignorat, ubi sit. d. l. 17.
§. 2. ff. de præsc. verb. qui per denos dies alteri bovem commodat, ut
alter vicissim commodet suum. d. l. 17. §. 2. ff. eod. §. 2. Inst. de locat.
qui vendere vult vestimenta & emtori dat, ut peritioribus osten-
dat. d. l. 17. §. 4. qui sponsionis causâ annulos dat, neque recipit
victor. d. l. 17. §. 5. qui pecuniam deponit, ut daretur Titio, si fugi-
tivum reduxisset, l. si apud. 18. ff. d. t. de præsc. verb. qui mutuos datu-
rus nummos rem dat vendendam, ut pretio alter utatur. l. rogasti.
19. pr. ff. de præsc. verb. l. si quis. 4. in f. pr. l. rogasti. II. pr. ff. de reb. cred.
l. qui negotia. 34. in pr. vers. His argumentum. ff. mandat. qui equos ve-
nales experiendos dat, ut si in triduo displicuissent, reddantur. l.
apud. 20. pr. qui mulos dat, ut alter experiatur, & si placuissent,
emiat; si displicuissent, ut in dies singulos aliquid præstet. d. l. 20.
§. 1. ff. de præsc. verb. qui argentum dat explorandum, si alter, cùm
displicuisset, servo det referendum, idque pereat. d. l. 20. in fin.

XXXVI. Tenetur quoque actione istâ, qui annulum ac-
cepit, ut respiceret, si excidat secundum Tiberim ambulanti. l. duo.
23. ff. de præsc. verb. qui oleum accepit ex quasi sequestro, ut id ven-
deret & pretium servaret. donec inter litigantes judicaretur. l. si
quis. 9. §. 3. ff. de dol. mal. qui servum accepit, ut operæ cum custo-
dia pensentur. l. 1. §. si quis. 9. ff. depos. qui à creditore accepit hæ-
reditatem, ut illi satisfaceret. l. debitori. 7. C. de pact. qui hæreditate
divisa non cavit de evictione. l. si familia. 14. C. famil. ercisc. l. si fra-
tres. C. comm. utriusque jud. qui ex cohæredibus placita divisionis de-
cretat. l. si filia. 20. §. 3. ff. fam. ercisc. l. licet. 23. C. eod. quicunque ex
hæredibus jussus monumentum facere cessat. l. his consequenter. 18.
§. 2. in fin. ff. d. t. fam. ercisc. qui rem precariò accepit. l. 2. l. duo. 19. in
fin. ff. de precar. qui rem donatam accipit neque conditioni adjectæ
paret.

paret. l. ult. C. de rer. perm. l. legem. 9. l. cum res. 22. C. de donat. vid. C.
I. A. ad tit. de præsc. verb. th. 10.

XXXVII. Itaque perspicuè errant, qui eundem esse ambitum contractuum innominatorum & præscriptis verbis arbitrantur. Videamus paucis, quid in hac actione veniat. Et sānē in contractibus innominatis, in quibus dominium transit, uti sunt æstimatorius, rerum permutatio, articulus Do, ut des, & Do, ut facias, (Dare enim hīc est dominium transferre, facere non item. arg. l. sic itaque. 14. Inst. de action. l. ubi autem. 75. §. fin. ff. de V.O. l. eadem. 4. l. si ita. 14. ff. eod. §. fin. Inst. d. t. dē V.O.) per eam tantū agimus vel ad promissi fidem explendam, vel ad id, quod interest. l. rebus. 6. l. fin. C. de rer. perm. l. naturalis. 5. §. 1. & 2. l. si tibi. 7. ff. de præsc. verb. vid. suprà th. 8. 10. 12. 20. Nam ad ipsam rem repetendam condicatio datur. de qua supra th. 19. & 31. Quin etiam ex parte accipientis agi potest præscriptis verbis, si res data fuerit evicta. arg. l. I. C. de rer. perm. d. l. 5. §. 2. fin. ff. de præsc. verb. ubi verò dominium non transit, sed v. g. res datur precariō, inspiciendi vel explorandi gratiā, non modo res repeti potest. l. 2. l. 19. ff. de prec. l. partis. 10. l. si gratuitam. 17. pr. §. 3. & 5. ff. de præscript. verb. sed etiam agi ad interesse, si res dolo vel culpa accipientis perierit. d. l. 17. §. 2. & §. 4. Et quidem periculum præstari his casib⁹ non soleat. d. l. 17. 2. & §. 4. dolus autem tantū eo casu, ubi res solius dantis gratiā accepta; dolus autem & culpa, si utriusque: præter culpā etiam diligentia & custodia, si res solam accipientis utilitatem concernat. d. §. 2. & §. 4. l. apud. 20. in fin. ff. de præsc. si ut. 5. §. 2. l. eum qui. 10. §. 1. & seqq. ff. commod. Add. verb. l. supr. th. 21.

Soli Deo Gloria.

In nominatas dum benè discutis
conventiones; sit labor hic Tibi,
Amice præstans, nominatus,
sit penitus Tibi gloriosus!

incer-

2749.
20.

incerta sanè non erit actio
tanti laboris; sed dabitur Tibi
condictio, quæ certi honoris

Spem faciet parietque lœtam.

Faxit benignè cuncta regens DEUS,
(nostræ quod haud est indolis) ut Tibi
durantibus Fortuna ceptis
conciliet proprium favorem!

Clariss. Dr. DISPUTANTI.

ex animo
gratulatur

PRÆSES.

RI^{CH}S^HO^FE^RE tuis præclaris gratulor ausis;

Fac, quæ cœpisti, promoteas studia.

Sic honor & laudis te tandem præmiac ingent

Nomen ut in nostra plendeat urbe tuum.

Gratulabundus apponebat

*Johannes Michael Bracken-
hoffer, Argentinensis.*

F. n. I. N. S.

Strassburg, Diss., 1668-69

3

f

TA → OL
nur 1+23 Stück verknüpft

VDT

Br. 14. Num. 5.

16

1668, 14.

20. *f. N. f. C.*
 DISSERTATIO JURIDICA,
 DE
CONTRACTIBUS
INNOMINATIS,
 QUAM
 PRÆSIDE
 VIRO
Nobilissimo, Amplissimo atq; Consultissimo
DN. GERHARDO von Stöffen,
 U. I. D. ET IN ALMA ARGENTORATEN-
 sium Universitate Inst. Imperial. Prof. Publ. Facult.
 Jurid. h. t. Decano Spectabili ; Patrono
 & Præceptore suo æternū colendo,
S O L E N N I
 Eruditorum disquisitioni subjicit
JOHANNES JOACHIMUS Richshoffer,
 Argentoratensis,
A. & R.
 Ad d. 10. Decembris, h. Iq. solitis.
 ARGENTORATI,
 Literis JOHANNIS WILHELMI TIDEMANN.

ANNO M. DC. L. XVIII.

KÖNIGFRIED
UNIVERS.
ZVHALIE